

de hals had gehaald. Zelf had Moore al eerder verklaard een Ier te zijn.

Het aan de Parijse prefect van politie opgedragen onderzoek naar het bestaan van de bewuste fabriek leverde geen moeilijkheden op, zodat Moore niet alleen in Parijs mocht blijven, maar zelfs bereikte, dat hij op 5 november 1803 officieel van de lijst van Engelse krijgsgevangenen werd afgevoerd. In hoeverre hij dit te danken had aan een voorstel aan de Franse politieautoriteiten om in Engeland valse bankbiljetten in omloop te brengen, waarvan latere politierapporten melding maken, valt helaas niet te controleren. Wel is zeker, dat de goede indruk, die men aanvankelijk van hem had, zich grondig wijzigde, toen zijn inmiddels tot zijn compagnon opgeklommen werkbaas George Armytage in een brief aan de minister van Binnenlandse Zaken een minder fraai boekje over hem opendeed. Volgens deze brief was Moore een frauduleuze bankroetier, die uit Engeland was gevlucht om zijn crediteuren te ontlopen en een andere naam had aangenomen ten einde het Franse gouvernement beter om de tuin te kunnen leiden. In plaats van de fabriek tot bloei te brengen had hij alles gedaan om haar te laten mislukken en om haar als dekmantel voor zijn handel in Engelse goederen te gebruiken. Moore was dan ook gearresteerd en in zijn papieren had men zoveel bewijzen tegen hem gevonden, dat hij waarschijnlijk de meest immorele mens was, die men op dat ogenblik in Parijs kon vinden. De politie dacht er blijkbaar anders over, wellicht in verband met zijn voorstel omtrent de valse bankbiljetten, aangezien uit Moore's correspondentie blijkt, dat hij zich tot in het najaar van 1805 vrijuit door Frankrijk kon bewegen.

Toch was de beschuldiging, dat hij in Engeland bankroet was gegaan en zich van een valse naam bediende, niet uit de lucht gegrepen. Hoewel hij zich in Parijs als John Moor zonder *e* aan het eind presenteerde, heette hij in werkelijkheid Thomas Moore. Dit blijkt zowel uit zijn in ons land in beslag genomen zakportefeuille van rood leer, die in gouden letters het volgende opschrift draagt: 'Thomas Moore Dominica', als uit een daarin aangetroffen akte van burgerschap op naam van Thomas Moore, op 4 juni 1802 te Hamburg afgegeven. Bovendien zijn er onder de in het Algemeen Rijksarchief terecht gekomen stukken brieven, die er geen twijfel over laten, dat hij te Liverpool bankroet was gegaan. Dit laatste